

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כב' השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא – אב"ד
כב' השופטת יפעת שטרית
כב' השופט סאאב דבור

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פלוני

נוכחים :

בשם המאשימה : עו"ד עידית שדה

בשם הנאשם : עו"ד שלומי טדרי, מטעם הסנגוריה הציבורית

הנאשם הובא באמצעות הליווי

גזר דין

השופטת אסתר הלמן, ס. נשיא – אב"ד

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות מין באחייניתו, קטינה ילידת 2007.

2. הסדר הטיעון, במסגרתו הודה הנאשם, כלל הסכמה לתיקון כתב האישום והודאת הנאשם בכתב אישום מתוקן (כא/1). ההסדר לא כלל הסכמה לגבי העונשים שיוטלו על הנאשם והצדדים טענו לעניין זה באופן חופשי.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ה"ס, קטינה ילידת ... (להלן: "הקטינה"), היא בת אחותו של הנאשם. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, התגורר הנאשם בטבריה.

במהלך חודש מאי 2019 או בסמוך לכך, הציע הנאשם לקטינה להגיע לביתו, על מנת לסייע לו בעבודת הבית השונות והקטינה נעתרה להצעתו. במהלך התקופה שבין חודש מאי 2019 ועד חודש מאי 2020 הגיעה הקטינה אל ביתו של הנאשם בתדירות של כפעמיים בחודש.

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

במהלך המפגשים נהג הנאשם להפשיט את הקטינה או להורות לה להתפשט. לאחר שהקטינה נותרה עירומה, נהג הנאשם לנשק את הקטינה בחזה ונגע בגופה, בירכיה ובאיבר מינה, וזאת לצורך גירוי או סיפוק מיני.

בנוסף, במספר רב של הזדמנויות, נהג הנאשם להתפשט ולחכך את איבר מינו בגופה העירום של הקטינה. לעיתים נגעה הקטינה באיבר מינו של הנאשם על פי הוראתו, וזאת לשם גירוי או סיפוקו המיני. בחלק מהמקרים הגיע הנאשם לפורקן מיני ושפך את זרעו בנוכחותה של הקטינה, או בסמוך אליה.

כמו כן, בחלק מההזדמנויות, נישק הנאשם את איבר מינה של הקטינה בעודה עירומה, כל זאת לשם גירוי או סיפוקו המיני.

במסגרת המפגשים ובמספר רב של הזדמנויות, הציג הנאשם לקטינה סרטים פורנוגרפיים במכשיר הטלפון הנייד שלו וזאת לצורך גירוי או סיפוקו המיני. באחד המפגשים הציג הנאשם לקטינה סרטון פורנוגרפי בו הוצג אקט מיני מסוג מין אוראלי. לאחר הצפייה בסרטון, הורה הנאשם לקטינה כי תבצע בו מין אוראלי. הקטינה רכנה מעל לנאשם בעודו שוכב על המיטה, וזה הצמיד את איבר מינו החשוף אל פניה, בסמוך לפה. במהלך התקופה הרלוונטית, הצמיד הנאשם את איבר מינו החשוף אל פניה של הקטינה בהזדמנויות נוספות, בנסיבות דומות.

במהלך המפגשים המתוארים לעיל, בתום כל מפגש, נתן הנאשם לקטינה סכום כסף שנע בין 100 ל- 400 ₪.

במעשיו המתוארים, ביצע הנאשם מעשים מגונים באחייניתו, שהינה קטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, שלא בהסכמתה החופשית, לשם גירוי וסיפוק מיני, וזאת במקרים רבים.

בגין האמור הורשע הנאשם בביצוע מעשה מגונה בנסיבות אינוס (מקרים רבים) – עבירה לפי סעיפים 351(ג)(2) בצירוף סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) + סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

טיעוני המאשימה לעונש

4. במסגרת טיעוניה לעונש הדגישה המאשימה את החומרה היתרה בעבירות המין במשפחה, כמו גם את מידת אשמו של הנאשם בהן. בהתאם, סברה המאשימה כי יש להטיל על הנאשם עונש קשה וחמור, אשר ישקף את עיקרון ההלימה ויביא לידי ביטוי את העובדה שהמעשים בוצעו בקטינה במשך שנה, מאז הייתה כבת 12 בלבד.
5. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, הכוללים הגנה על שלומם הפיזי והנפשי של קטינים, כבודם, ביטחונם, חירותם, פרטיותם והאוטונומיה שלהם על גופם. עוד הוסיפה כי חומרת הפגיעה בערכים אלה מתעצמת נוכח העובדה שמדובר בקטינה ומקום בו מקור הפגיעה מגיע מתוך התא המשפחתי, תוך ניצול חולשתה ותלותה.
6. המאשימה הפנתה לעובדה שהמחוקק קבע עונש של 15 שנות מאסר לצדן של העבירות בהן הורשע הנאשם והוסיפה כי בהתאם לסעיף 355 לחוק העונשין, עונשו של מי שהורשע בעבירה זו לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו. לטענת המאשימה, האמור מהווה ביטוי לעמדת המחוקק ביחס לחומרת המעשים ולענישה המחמירה שיש להטיל על מבצעים. בעניינו של הנאשם, אין לגישת המאשימה כל הצדקה לסטות מרף זה, מקום בו מדובר בעבירות רבות.
7. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם ביצע את המעשים כדי לספק את יצרו המיני והוא האחראי הבלעדי להן. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם תכנן את צעדיו וניצל את האמון שנתנה בו אחותו, אשר סמכה על אחיה ולא העלתה על דעתה כי כאשר היא שולחת את בתה אל ביתו, על מנת "לסייע לו בעבודות הבית", היא למעשה שולחת אותה אל התופת.
8. לטענת המאשימה, אין כל אפשרות לטעון כי מדובר במעידה חד פעמית או באיבוד שליטה מצדו של הנאשם, כיוון שהמעשים נמשכו על פני שנה והחלו כאשר הקטינה הייתה כבת 11.5 בלבד. המאשימה הוסיפה וטענה כי המעשים אותם ביצע הנאשם הלכו והאמירו, עד אשר הגיעו לרף חומרה גבוה מאוד, המצוי כפסע מעבירות אינוס או מעשה סדום.

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

9. בכל הנוגע לנזק שנגרם לקטינה, טענה המאשימה כי אף שלא הוגש תסקיר נפגעת עבירה, הרי שבפסיקה כבר הובהר כי הנזק למתלוננות בעבירות מין טבוע בהן מעצם טיבן של העבירות וקיומו הוא בבחינת הנחה שאין צורך להוכיח. המאשימה הוסיפה והפנתה למצב הנפשי הקשה בו הייתה מצויה הקטינה במהלך החקירה, כאשר אף כיום היא אינה מסוגלת לדבר על שארע, ועל כן לא התבקש תסקיר נפגעת עבירה בעניינה. לטענת המאשימה, ניתן ללמוד מזעקתה האילמת של הקטינה על עוצמת הפגיעה שנגרמה לה נוכח עבירות המין שביצע בה הנאשם, בן משפחתה אותו אהבה והעריכה. נסיבות הפגיעה בקטינה בשלב כה מוקדם בחייה, אשר עשויה לשנות את מסלולם באופן דרסטי לנצח, מהווה פגיעה חמורה בעשרות מונים מפגיעה באדם בוגר בעל תפיסת ערך עצמי מגובשת, אשר יכול להתמודד עם פגיעה שכזו באמצעות כלים שרכש במהלך השנים.
10. המאשימה הוסיפה, כי הנאשם ניצל לרעה את כוחו, מעמדו ויחסיו עם הקטינה. הפגיעה התבצעה במקום בו הייתה הקטינה אמורה לחוש מוגנת ובטוחה, לצד מי ששימש לה כדמות תומכת, בהעדר קשר עם אביה, ולדאוג לשלומה יחד עם אמה. הנאשם ניצל את האמון של המתלוננת בו, את גילה הצעיר, את חוסר יכולתה להבין את מהות המעשים המבוצעים בה ואת פער הכוחות והגילאים ביניהם, העומד על 45 שנים, לשם סיפוק יצריו. כן ביקשה המאשימה לתת את הדעת למצוקה הכלכלית בה שרויה משפחת הקטינה, בהיות אמה אם חד הורית ל-8 ילדים, ואת העובדה שמתוך מצוקה זו ותוך ניצולה, נהג הנאשם לתת לקטינה כסף בתום כל מפגש.
11. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, טענה המאשימה כי הפסיקה שבה והדגישה את חומרתן של עבירות המין, אשר מתעצמת כאשר הן מבוצעות כנגד קטינים ובתוך המשפחה. כן הודגשה חובתו של בית המשפט לשמש מגן לקטינים, ולהשיב על עבירות המבוצעות כלפיהם בענישה משמעותית. המאשימה הפנתה לשורת פסקי דין, הממחישים לגישתה את מדיניות הענישה במקרים דומים. כן ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל המעשים שביצע הנאשם, מקום בו קיים ביניהם קשר ענייני והם בוצעו באופן מתמשך ותדיר, כמפורט בכתב האישום המתוקן.
12. על סמך המפורט, ביקשה המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם נע בין 6 ל-10 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

13. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה כי הנאשם הינו בן 59 ומטבע הדברים, כל עונש שיוטל עליו יפגע בו. עם זאת, פגיעה זו לא תעלה על הפגיעה שפגע הנאשם בקטינה במעשיו.

14. המאשימה לא התעלמה מהעובדה שהנאשם הודה בכתב האישום המתוקן וחסך את שמיעת העדים. כן ציינה המאשימה כי אין להתעלם מכך שאין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. עם זאת, טענה כי בעניינו של הנאשם אין כל אופק שיקומי או אפיק טיפולי, אשר יהיה בהם להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם.

15. לטענת המאשימה, שיקול נוסף שיש להביא בחשבון בעת גזירת דינו של הנאשם הוא שיקול ההרתעה, הן כלפי הנאשם עצמו והן כלפי הרבים. בהקשר זה נטען כי למרבה הצער, אין מדובר בתופעה נדירה והיא נחשפת פעמים רבות לאחר פגיעה מתמשכת, בדרכים כאלה ואחרות, בקרב מגזרים שונים, עדות שונות והרכבים משפחתיים שונים. זאת גם במקרים רבים ביחס לנאשמים הנעדרים כל עבר פלילי המנצלים את כוחם ואת האפשרות הנוחה שמצאו להם כדי לפגוע בקטינים.

16. לאור כל האמור, סבורה המאשימה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם במרכז מתחם העונש ההולם וזאת בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי לקטינה.

טיעוני הנאשם לעונש

17. במסגרת טיעוניו לעונש ציין ב"כ הנאשם כי הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן תואמת למעשה את הודאתו במשטרה, כך שלקייחת האחריות מצדו הייתה מלאה למן הרגע הראשון. בהתאם, ביקש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בהזדמנות הראשונה ואת החיסכון בזמן השיפוטי, לרבות החיסכון בהעדת העדים בני המשפחה ואולי אף העדת הקטינה עצמה.

18. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם מכיר בחומרת מעשיו, לוקח עליהם אחריות ומביע בושה וחרטה כנה בגינם. לעניין זה הוסיף כי במסגרת חומר הראיות לא עמדה לחובת הנאשם עדות הקטינה באופן ישיר או באמצעות חוקרת ילדים. חרף האמור בחר הנאשם להודות בביצוע המעשים וזאת נוכח נקיפות מצפון שחש ורצונו לחזור בתשובה ולקבל מחילה על מעשיו.

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

- 1
- 2 19. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות חייו של הנאשם, בן 59, נטול כל עבר פלילי, אשר ניהל מסגרת
- 3 חיים נורמטיבית. הנאשם שירת שירות צבאי מלא בחיל השריון והמשיך בשירות מילואים
- 4 עד הגיעו לגיל 45. הנאשם אף התמיד לאורך כל חייו במסגרת תעסוקתית יציבה, אך עובר
- 5 למעצרו נתון היה במצוקה כלכלית נוכח משבר הקורונה.
- 6
- 7 20. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם, אשר נמצא במעצר מיום 7.12.20, אינו זוכה לתמיכה
- 8 משפחתית ובשל כך לא יכול היה להציע כל חלופת מעצר. הנאשם חש זרות במעצר, לא
- 9 מצליח להשתלב חברתית, חושש לפגיעה בו נוכח טיב העבירות בהן הורשע ולמעשה מעביר
- 10 את זמנו לבדו בתאו.
- 11
- 12 21. ב"כ הנאשם הוסיף, כי הנאשם מכיר בצורך טיפולי המותאם למצבו בתחום עבירות המין
- 13 ואף מבקש כי בית המשפט יורה לשירות בתי הסוהר לשקול לשבצו בבית סוהר הכולל אגף
- 14 ייעודי לטיפול בעבירות מין, על מנת שלצד ריצוי חובו לחברה, הנאשם גם יזכה לטיפול
- 15 ושיקום.
- 16
- 17 22. בכל הנוגע לפגיעה שנגרמה לקטינה, טען ב"כ הנאשם כי מקום בו לא התבקש תסקיר נפגע
- 18 עבירה בעניינה ואף לא הובאה כל ראיה אחרת המעידה על מצבה, הרי שמלבד חומרת
- 19 העבירות, בהן מכיר הנאשם, אין בפני בית המשפט נתונים עדכניים באשר לנזק קונקרטי
- 20 שנגרם לקטינה.
- 21
- 22 23. לגישת ב"כ הנאשם, במקרה דנן יש להחיל את הוראת סעיף 40 לחוק העונשין וזאת מקום
- 23 בו עסקינן ברצף מעשים, המצדיקים קביעת מתחם עונש הולם לכלל המעשים שביצע
- 24 הנאשם.
- 25
- 26 24. לטענת ב"כ הנאשם, גורמי החוסן בעניינו של הנאשם, אשר כוללים בין היתר נטילת אחריות
- 27 מלאה, הבעת חרטה והכרה בנזק שנגרם לקטינה ומוטיבציה לטיפול, הינם משמעותיים ויש
- 28 בהם כדי להפחית את רמת המסוכנות המינית הנשקפת מהנאשם, הן באשר לקטינות בנות
- 29 משפחה והן באשר לקטינות מזדמנות.
- 30
- 31 25. ב"כ הנאשם הפנה לאסופת גזרי דין, מהם ביקש ללמד על מדיניות הענישה בעבירות בהן
- 32 הורשע הנאשם.

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

26. על סמך האמור, עתר ב"כ הנאשם לקביעת מתחם עונש הולם אחד הנע בין 20 ל- 40 חודשי מאסר, כאשר לשיטתו יש להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם זה או בסמוך אליו.

27. בדבריו בפנינו הביע הנאשם חרטה ובושה על מעשיו. הנאשם ביקש את סליחת הקטינה, ציין כי הוא מודע לעובדה שירצה עונש מאסר וביקש ללכת למקום בו יהיה מוגן ויעבור טיפול מתאים.

דיון הכרעה

28. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, שמשמעו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. גזירת עונשו של נאשם בגיר מחייבת קביעת מתחם עונש הולם, בהתאם לעיקרון המנחה, וקביעת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם. במקרים יוצאי דופן, ניתן לסטות מן המתחם לקולא בהסתמך על שיקולי שיקום (סעיף 40ד' לחוק העונשין), או לחומרא, בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה' לחוק העונשין).

29. כאשר מדובר במי שהורשע בריבוי עבירות, הליך גזירת הדין כולל שלושה שלבים, כאשר בשלב הראשון נדרש בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד, או במספר אירועים. בפסיקה נקבע כי מקום בו עסקינן במספר עבירות אשר ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, הרי שאלה ייחשבו לאירוע אחד (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14), ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' זלאל (3.9.15)).

30. בענייננו, הורשע הנאשם ב"ריבוי עבירות" של מעשה מגונה בנסיבות אינוס באחייניתו הקטינה, במשך כשנה, החל מאמצע חודש מאי 2019 ועד לחודש מאי 2020. למעשה, אין מחלוקת בין הצדדים כי קיים קשר ענייני הדוק בין המעשים שביצע הנאשם, וכי ניתן לראות בהם מסכת עבריינית אחת. לאור האמור, הרי שמתקיים בין מקרים אלה קשר פנימי, ענייני, הדוק ומתמשך. בנסיבות אלו, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד למכלול מעשי הנאשם.

מתחם העונש ההולם :

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

31. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם נדרש בית המשפט לבחון מהם הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומה היא מידת הפגיעה בהם, ולקחת בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים.

הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

32. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם עניינם הגנה על שלום האדם, גופו ונפשו, מפני פגיעה מינית, הכרוכה בפגיעה קשה בתחושת הביטחון, הפרטיות והאוטונומיה של הנפגע על גופו. מידת הפגיעה בערכים אלה גבוהה ומשמעותית יותר כאשר מדובר בעבירות מין המבוצעות כנגד קטינים :

"על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות – כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעברייני שעניינו נידון ולציבור עבריינים בכוח" (ע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל, (10.3.08)).

33. כאשר עסקינן בעבירות מין המבוצעות בתוך המשפחה, הערך המוגן כולל גם שמירה על המרקם המשפחתי, והפגיעה בערך זה כרוכה בפגיעה באמון הטבעי שרוחש קטין לדמויות

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בוגרות במשפחה, כמי שאמורים לדאוג כי יהיה בטוח מכל רע. על החומרה שבפגיעה מינית
בקטין- בן משפחה, עמד בית המשפט העליון באומרו:

"דגש מיוחד ניתן לחומרה של עבירות מין בקטינים בני משפחה.
מדרכו של עולם שילד גדל מתוך תלות ואמון מלא בהוריו וקרובי
משפחתו הבוגרים, בהם הוא רואה את משענתו והם משמשים לו
מודל לחיקוי בעיצוב עולם מושגיו וערכיו. פגיעה מינית בקטין על
ידי הורה או קרוב משפחה בגיר אחר, כגון סב או דוד, יוצרים
שבר גדול בעולמו הפנימי של הילד שספק אם הוא בר איחוי.
מדובר בהפרת אמון מהסוג הקשה והשפל ביותר" (ע"פ 3619/14
פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.15)).

34. בשים לב למעשים שביצע הנאשם, אשר פגע מינית באחייניתו הקטינה במשך פרק זמן של
כשנה, החל מהיותה כבת 11.5, הרי שלא יכול להיות חולק כי במעשיו, פגע הנאשם באופן
משמעותי ומוחשי בערכים חברתיים מוגנים אלו.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

35. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הרי שהנאשם ביצע עבירות מין חמורות
באחייניתו הקטינה, במשך כשנה ובתדירות של פעמיים בחודש, תוך שהוא מנצל את
תמימותה, גילה הצעיר ואת פער הגילאים והכוחות בין השניים. בתוך כך, מעל הנאשם
באמון שנתנו בו הקטינה ואמה, תוך ניצול מעמדו כבן משפחתה של הקטינה וזמינותה, לשם
סיפוק יצריו השפלים.

36. המעשים המגונים אותם ביצע הנאשם הינם בדרגת חומרה גבוהה למדי ביחס לעבירה זו,
בהתחשב בכך במהלכם נהג להפשיט את הקטינה, לגעת בכל חלקי גופה כולל איבר מינה,
להתפשט בעצמו ולחכך את איבר מינו בגופה העירום של הקטינה עד הגעה לפורקן מיני,
לנשק את איבר מינה ואף להורות לקטינה כי תבצע בו מין אוראלי, כאשר בהמשך לכך
הצמיד הנאשם את איבר מינו החשוף לפניה של הקטינה.

37. חומרה יתירה עולה נוכח העובדה שעל פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם תכנן וכלכל
היטב את צעדיו, עת דאג להביא את הקטינה אל ביתו באמתלה של סיוע בעבודות הבית

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

השונות. אף העובדה שבתום כל מפגש דאג הנאשם לתת לקטינה סכום כספי לא מבוטל, מלמדת על תכנון מוקדם מצדו, כמו גם על ניצול מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הקטינה, לשם הסתרת מעשיו.

38. עוד יש לתת את הדעת לא רק לגילה הצעיר של הקטינה, אלא גם לפער הגילאים העצום בינה ובין הנאשם, אשר עומד על 45 שנים. כאמור, הנאשם לא חשש לנצל את פערי הגילים והכוחות בינו ובין הקטינה, ביצע בה מעשים מגונים שונים ואף הציג בפניה חומרים פורנוגרפיים, אשר בעקבותיהם באחת הפעמים הורה לה לבצע בו מין אוראלי. בסופו של דבר, הצמיד הנאשם את איבר מינו לפניה של הקטינה, בסמוך לפיה וכך נהג גם בהזדמנויות נוספת דומה.

39. באשר לנזקים שנגרמו כתוצאה מהעבירות, אף שבענייננו לא הוגש תסקיר נפגעת עבירה, לא ניתן לחלוק כי ביצוע עבירות מין בקטינה בגיל צעיר, מותיר ויותר חותם בל יימחה בנפשה וישפיע על עיצוב אישיותה ותפיסת עולמה לעתיד לבוא. בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 6092/10 פלוני נ' מדינת ישראל (18.7.12):

"אמנם עבירות מין מסבות נזק, פיזי ונפשי, לכלל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעה מינית בגיל צעיר יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עולמה הפנימי של הנפגעת. אל לנו לשכוח כי בשלב זה בחייו של הפרט יש למרבית החוויות שהוא נחשף להן פוטנציאל לגבש ולעצב עוד נדבך ועוד פן באישיותו המתפתחת, והדברים הם בבחינת מקל וחומר כאשר החשיפה היא לחוויות טראומטיות ואלימות, כדוגמת תקיפה מינית".

40. העובדה שלא הוגש תסקיר נפגעת עבירה, בשל חוסר רצונה או אי יכולתה של הקטינה לדבר על שאירע לה, איננה מעידה בהכרח על כך שמעשיו של הנאשם לא הותירו בקטינה חותם או פגיעה משמעותית. ניתן אף להניח כי הדבר מעיד על מידת החומרה של הפגיעה ועל הקושי להתמודד עמה, כמו גם עם הסיטואציה אליה נקלעה המשפחה כולה והקרע שנוצר בה כתוצאה מן הפגיעה בתוך המשפחה. כאמור, גם ללא תסקיר נפגעת העבירה, הרי נוכח הדברים שחוותה הקטינה, בגילה הצעיר מאד והתמשכותם, אין כל ספק בנוגע להשלכות של מעשים אלה, הפגיעה שהסבו לה והצלקת שנותרה בנפשה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

41. מעשיו של הנאשם לא התאפיינו בהפעלת כוח או באיומים, זאת מבלי להקל ראש במהות המעשים ובחומרה הגלומה בהם. יחד עם זאת, הנאשם לא נזקק להפעלת כוח או איומים, הואיל וניצל את העובדה שהקטינה היא בת משפחתו. הוא הביאה לביתו ביחידות בתואנות שונות וניצל את תמימותה וגילה הצעיר, בכדי לבצע את מעשיו לאורך כשנה מבלי שאלה יתגלו ותוך שהוא מעניק לה כספים, כדי להבטיח את המשכם ללא מפריע.

מדיניות הענישה הנוהגת

42. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מין, ודאי כאלו המבוצעות בתוך המשפחה, ובפרט כלפי קטינים, היא מחמירה, ומעדיפה, ככלל, את השיקול ההרתעתי על פני שיקולים אישיים או נסיבות מקלות של הנאשם. השיקול המרכזי בעבירות אלו הוא טובתם של הקורבנות, תוך מתן דגש על הפגיעה המשמעותית בנפשם. ראו לעניין זה ע"פ 9036/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.01.2020):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתרה הטמונה בביצוע עבירות מין בקטינים בתוך המשפחה – תוך ניצול לרעה של הקירבה הפיזית והנפשית, של האמון השורר באופן טבעי במסגרת התא המשפחתי, ושל פערי הכוחות האינהרנטיים בין הבגיר לקטין, וכל זאת לשם סיפוק יצריו של הפוגע (ראו: ע"פ 7661/14 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (04.01.2016) (להלן: ע"פ 7661/14); ע"פ 1170/15 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 20 (11.01.2016) (להלן: ע"פ 1170/15). לכך יש להוסיף גם את הנזקים שנגרמים מעבירות אלה (בהתאם לסעיף 40ט(4) לחוק העונשין), אשר נוטים להיות חמורים ביותר, שכן מעשים אלה מצלקים את נפשם של הקטינים הנפגעים – מה שמשפיע על תפקודם לכל אורך חייהם נוכח השלב ההתפתחותי בו נמצאים הקטינים (ראו: ע"פ 6315/13 יאסר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (29.02.2016); עניין וימר, פסקה 7433/15 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (17.05.2016)). על כן, גם הענישה הנוהגת בבית משפט זה, במקרים של עבירות מין

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בקטינים בתוך המשפחה, היא קשה ומרתיעה, באופן ההולם את
חומרת המעשים ואת טיב הפגיעה בקורבנות. ענישה זו באה
לשקף את סלידתה של החברה ממעשים אלה ואת האינטרס
הציבורי הרב במיגור התופעה. כמו כן היא באה להעביר מסר
ברור כי הנוטלים לעצמם חירות לפגוע בקטינים – צפויים
לעונשים כבדים ומשמעותיים...".

43. מנעד הענישה בעבירות מין, בדומה לאלו שביצע הנאשם, הוא רחב. עמד על הדברים בית
המשפט העליון בע"פ 2470/15 מדינת ישראל נ' פלוני (25.10.15), בו נדון ערעורו של נאשם,
אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, במספר מקרים של מעשים מגונים בנסיבות אינוס של
אחייניתו, קטינה כבת 7 שנים. באותו מקרה, בעת שהמתלוננת התארכה בביתו, עיסה
הנאשם את גופה, הכניס את ידיו מתחת למכנסיה ועיסה את ישבנה בכוח. במספר
הזדמנויות גם נישק המערער את המתלוננת ודחף את לשונו לפיה. על הנאשם נגזר בין היתר
עונש של 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על חומרת
העונש, בצינו כי העונש אף נוטה לקולה:

"רמת הענישה בעבירות של מעשים מגונים הינה מגוונת למדיי,
ובצד ענישה מקלה יחסית, כפי שעולה מהפסיקה שהוגשה
לעיונו על ידי באת כוח המערער, ניתן להציג פסקי דין שבהם
הוטלו שנות מאסר לריצוי בפועל על העבריינים. כך, בע"פ
6463/08 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.1.2009), נדון
המערער ל-4 שנות מאסר לריצוי בפועל בגין ביצוע עבירה אחת
של מעשה מגונה בקטינה כבת 5 שנים. בערעור שהוגש לבית
משפט זה על חומרת העונש, הוחלט להפחית 8 חודשים מעונש
המאסר, לאחר שנקבע כי "העונש שהושת סוטה במידה
מסויימת לחומרה מרמת הענישה המקובלת". יצוין, כי אותו
מערער, בניגוד למערער שלפנינו, הודה במיוחס לו, קיבל אחריות
על מעשיו, והשתלב בתוכנית טיפולית ייעודית. בע"פ 980/10
פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.9.2010), הושת על
מערער, שביצע מעשה מגונה בנוסעת שנסעה במוניתו, והורשע
גם בעבירה של איומים, עונש של 3 שנות מאסר לריצוי בפועל,
וערעורו על חומרת העונש נדחה (וראו גם, ע"פ 3182/13 פרץ נ'

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.12.2013). הנה כי כן, עונשו של המערער אינו סוטה, כלל ועיקר, מרמת הענישה המקובלת, ולטעמי מדובר בעונש הנוטה לקולה".

44. הצדדים הפנו בתורם לפסיקה ממנה ביקשו ללמוד על רף הענישה הראוי.

45. המאשימה הפנתה, בין היתר, לפסקי הדין הבאים :

א. ע"פ 9238/17 פלוני נ' מדינת ישראל (22.08.2019), שם נדון ערעורו של הנאשם אשר הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בריבוי עבירות של מעשה מגונה בנסיבות אינוס בביתה של בת זוגו, במהלך שני פרקי זמן בהם היא הייתה מתחת לגיל 14 ומתחת לגיל 16. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש ראוי הנע בין 5 ל- 10 שנות מאסר והטיל על הנאשם עונש של 66 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהעמיד לנגד עיניו את העובדה שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו ולא הביע חרטה כשיקול לחומרה, ולעומת זאת את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, לרבות מצבו הרפואי, כשיקול לקולה. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על גזר הדין, תוך שציין כי זה מיטיב עם הנאשם. יש לומר כי באותו מקרה דובר בעבירות ברף גבוה יותר של חומרה, שבוצעו לאורך שבע שנים בתדירות של כשלוש פעמים בשבוע, כשהנאשם, כאמור, לא לקח אחריות על ביצועם והתמיד בהכחשת הדברים.

ב. ע"פ 3991/18 וע"פ 4134/18 פלוני נ' מדינת ישראל (15.01.2020) שם נדונו ערעורי המדינה והנאשם, אשר הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעשרות עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שלא מלאו לה 16 שנים שלא בהסכמתה החופשית. באותו מקרה, במהלך תקופה של כ-7 שנים, נהג הנאשם, סבה של המתלוננת, לנשק את המתלוננת בפיה חרף התנגדותה, להפשיטה, להניח את ידו על איבר מינה ואת ידה על איבר מינו, לשכב על גופה של המתלוננת ולחכך את איבר מינו באיבר מינה, לגעת בשדיה ולמצוץ את פטמותיה, זאת חרף תחינותיה המפצירות בו לחדול ממעשיו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש ראוי הנע בין 6 ל- 10 שנות מאסר, והטיל על הנאשם עונש של 7 שנות מאסר בפועל, לאחר ששקל לחומרה את הסיכון הנשקף מהנאשם לביצוע עבירות מין בעתיד, נוכח העובדה כי טרם קיבל טיפול מתאים, והתחשב לקולה בגילו המתקדם ובנסיבותיו האישיות. במסגרת הערעור שהגישו הצדדים על גזר הדין, קבע בית המשפט העליון כי העונש שהוטל על הנאשם

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

מקל עמו יתר על המידה. בהתאם, הוחמר עונשו של הנאשם והועמד על 9 שנות מאסר בפועל.

גם במקרה זה מדובר היה בעבירות ברף גבוה של חומרה שבוצעו במשך שנים, על ידי נאשם, אשר לא קיבל אחריות מלאה למעשיו, אם כי בשלב הערעור חזר בו מן הערעור על הכרעת הדין, לא עבר הליך שיקומי והמסוכנות הנשקפת ממנו הייתה בהתאם.

ג. ע"פ 2251/14 פלוני נ' מדינת ישראל (12.2.15), שם נדון ערעור של נאשם אשר הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות מין במשפחה (מקרים רבים) ובשיבוש הליכי משפט. באותו מקרה היה הנאשם נשוי לאחות אמה של המתלוננת ומבוגר ממנה בכחמישים שנים. מאז הייתה המתלוננת כבת 7, ובמשך כחמש שנים, נהג הנאשם לנצל מפגשים עם המתלוננת על מנת לגעת בה, ללטף את גופה, למשש את חזה ואת איבר מינה, לנשקה על פיה וללקק ולמצוץ את חזה. בחלק מהמקרים נהג הנאשם לפתוח את מכנסיה של המתלוננת, להכניס את ידו ולגעת באיבר מינה וישבנה כן החדיר את ידו לתוך מכנסיו ונגע באיבר מינו. במקרים אחרים אילץ הנאשם את המתלוננת לשבת עליו, תוך שהוא מחכך את איבר מינו בישבנה. מעשים אלו ביצע הנאשם חרף בקשות המתלוננת שיפסיק את מעשיו ולמרות ניסיונה להתנגד להם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש ראוי הנע בין 6 ל- 9 שנות מאסר וגזר על הנאשם עונש של 7.5 שנות מאסר בפועל, תוך ששקל לזכותו את הודאתו בעבירות ועברו הנקי. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחה, תוך שנקבע כי העונש שהוטל עליו אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת.

ד. ע"פ 8431/07 זאבי נ' מדינת ישראל (7.1.2008), שם נדון ערעור של נאשם אשר הורשע בארבע עבירות של מעשים מגונים בקטינה בתוך המשפחה, אותם ביצע באחינית של רעייתו. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם עונש של 6 שנות מאסר בפועל, וזאת לאחר ששקל לזכותו את חלופי הזמן מאז מעשה העבירה האחרון (9 שנים) ואת עינוי הדין שעבר הנאשם (אשר זוכה תחילה מהעבירות והורשע בהן במסגרת ערעור שהגיש המאשימה). ערעור הנאשם על גזר הדין נדחה, תוך שנקבע כי האיזון שערך בית המשפט המחוזי הינו סביר בנסיבות העניין ואין עילה להתערב בו.

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

46.

מנגד, הפנתה ההגנה לפסיקה מקלה יותר, אשר לגישתה תואמת את המקרה דנן. בין היתר
הפנה ב"כ הנאשם לפסקי הדין הבאים:

א. ע"פ 2497/20 פלוני נ' מדינת ישראל (14.9.2020), שם נדון ערעורו של נאשם אשר

הורשע, ע"י הרכב זה ובמסגרת הסדר טיעון, במעשה מגונה בקטינה בת משפחה
(ריבוי אירועים), אותן ביצע בשלוש נכדותיו. באותו מקרה, החל מהיותן כבנות 6
ובמספר רב של הזדמנויות, נישק הנאשם את המתלוננות, תוך החדרת לשונו לפיהן
ונגע בחזן, מעל לבגדים וזאת במהלך כשנתיים עד 4 שנים. מתחם העונש ההולם
שנקבע בנסיבות העניין נע בין 20 ל- 40 חודשי מאסר בפועל. עונשו של הנאשם
נקבע תוך חריגה ממתחם זה לקולה בהתחשב בהליך הטיפול אוטו עבר הנאשם,
האינדיקציות הטיפוליות לגבי השינוי שחל בו והמלצות שירות המבחן ל- 15
חודשי מאסר בפועל. הנאשם חזר בו מן הערעור שהגיש על גזר הדין וזה נדחה.

כמפורט לעיל, אף שהעבירות בוצעו בשלוש קטינות, רף המעשים איננו דומה
למעשים שביצע הנאשם שבפנינו בנפגעת העבירה.

ב. ע"פ 3659/13 פלוני נ' מדינת ישראל (24.3.2014), שם נדון ערעורו של נאשם אשר

הורשע, במסגרת הסדר טיעון, במעשה מגונה בקטינה שלא מלאו לה 14 שנים
(ריבוי מקרים). הנאשם, יליד שנת 1945, התגורר בשכנות למשפחתה של הקטינה,
בהיותה בת 5 - 7 שנים. בהזדמנויות שונות, בעת שהנאשם שהה עם המתלוננת
בביתו או בביתה, הוא ביצע בה מעשים מגונים בכך שהיה מוריד את בגדיה, מפשיל
את מכנסיו ותחתוניו, מתחכך בישבנה באמצעות איבר מינו ומלקק את איבר
מינה. לאחר מכן, נהג הנאשם להזהיר את המתלוננת לבל תספר על כך לאמה. בית
המשפט זקף לזכות הנאשם, בין היתר, את הודאתו, העדר עברו פלילי, חלוף הזמן
מאז ביצוע העבירות, מצבו הבריאותי והיותו קורבן לפגיעה מינית בילדותו, והטיל
עליו עונש של 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהגיש
הנאשם על חומרת העונש בציינו כי העונש מתון, וכשהוא עומד לעצמו, אין בו כדי
לשקף כראוי את מידת החומרה, הסלידה והתיעוב ממעשיו של המערער, אשר
ביצע את זממו במתלוננת קטינה, תוך מתן דרור ליצריו המיניים המעוותים.

כפי שניתן לראות העבירות במקרה הנ"ל בוצעו בקטינה, שאיננה בת משפחה
ועונשו נגזר בעקבות הסדר טיעון, שבמסגרתו הגבילה עצמה המאשימה לטעון
לעונש של 3.5 שנים בהתחשב בגילו של הנאשם ובנסיבותיו האישיות המיוחדות.

תפ"ח 20-12-54502 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

ד. ע"פ 7899/13 פלוני נ' מדינת ישראל (24.6.2014), שם נדון ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע מעשים מגונים בשלוש נכדותיו הקטניות. הנאשם, יליד שנת 1937, ביצע בנכדתו מעשים מגונים בהזדמנויות שונות בהיותה בין הגילאים 8 - 16 שנים. הנאשם נהג לגעת בחזה, להיצמד לגופה ולהתחכך בו, לעיתים הוריד את מכנסיה ותחתוניה וחיכך את איבר מינו באיבר מינה, נישק אותה על פיה ואף הכריח אותה לגעת באיבר מינו. כן ביצע הנאשם מעשים מגונים בשתי נכדות נוספות, האחת בת 7 שנים והשנייה בת 12 שנים, כשבין היתר חיכך את איבר מינו בגופן. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב, בין היתר, בגילו ובמצבו הרפואי (הנאשם היה חולה בדמנציה). ערעור כנגד חומרת העונש נדחה.

30

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

1 שהמעשים אינם מצויים ברף הגבוה של החומרה ביחס לעבירות אלה. תוך
2 התחשבות בהודאת הנאשם, עברו הנקי, מסוכנותו המינית הנמוכה, גילו (78)
3 ומצבו הרפואי והכלכלי הקשה, וכן בשים לב לכך שחלפו כתשע שנים מאז ביצוע
4 המעשים ועד הגשת כתב האישום, הטיל בית המשפט על הנאשם עונש מאסר של
5 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.
6

7 ניתן אם כן לראות כי מרבית הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם עסקה במעשים המצויים
8 ברף חומרה נמוך יותר מאלו שבוצעו על ידי הנאשם במקרה דנן, אשר נהג להפשיט את
9 הקטינה, לגעת בכל חלקי גופה כולל איבר מינה, להתפשט בעצמו ולחכך את איבר מינו
10 בגופה העירום של הקטינה עד הגעה לפורקן מיני, לנשק את איבר מינה ואף הורה לקטינה
11 כי תבצע בו מין אוראלי, כאשר בהמשך לכך הצמיד הנאשם את איבר מינו החשוף לפניה של
12 הקטינה. מנגד, יש לציין כי במרבית פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה, דובר על מעשים
13 אשר נמשכו על פני פרק זמן ארוך יותר מאשר בענייננו וחלקם גם חמורים יותר.
14

15 48. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, ניתן להפנות אף לע"פ 3934/12 פלוני נ' מדינת ישראל
16 (18.2.2013), שם נדון ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע מעשים מגונים בנסיבות אינוס
17 בבית הקטינה, בשש הזדמנויות שונות. הנאשם נכנס למיטת בתו הקטינה בשעת לילה, נצמד
18 אליה וחיכך את איבר מינו בה, תוך שהוא נוגע באיבר מינה. הנאשם שב על מעשיו, כאשר
19 במקרה נוסף נגע באיבר מינה של הקטינה והביא אותה לגעת באיבר מינו. במסגרת גזר
20 הדין, עמד בית המשפט על חומרתן של העבירות, התמשכות המעשים והנזק החמור שנגרם
21 למתלוננת וליתר בני המשפחה. כמו כן נתן בית המשפט משקל להעדר ההפנמה של הנאשם
22 את חומרת מעשיו. לקולה, התחשב בית המשפט בכך שלנאשם אין עבר פלילי, בתרומתו
23 לביטחון המדינה ובעובדה שהעבירות נחשפו רק מאחר שהנאשם סיפר עליהן. כן התחשב
24 בית המשפט בכך שהנאשם מכיר בצורך להשתלב בטיפול. על בסיס זה ולאחר שבחן את
25 מתחם הענישה הראוי שנקבע לעבירות מהסוג בהן הורשע הנאשם, הטיל בית המשפט על
26 הנאשם עונש של 8 שנות מאסר בפועל. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.
27

28 עוד ולשם השוואה ניתן להפנות לתפח"ע (מחוזי נצרת) 43418-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני
29 (20.07.2021) שניתן על ידינו לא מזמן, למתחם שנקבע שם ולעונש שהוטל בגין עבירות ברף
30 נמוך יותר של חומרה ובתדירות פחותה על ידי צעיר שאך מלאו לו 18 שנים.
31

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

49. בין יתר השיקולים הרלוונטיים לקביעת המתחם יש להביא בחשבון את העובדה שלצד העבירה בה הורשע הנאשם קבוע עונש מקסימאלי של 15 שנות מאסר בפועל וכן את הכלל הקבוע בסעיף 355 לחוק העונשין, הקובע כי יש להשית "עונש מזערי" על מי שהורשע בעבירה זו, שלא יפחת "מרבע העונש המירבי שנקבע לעבירה, (אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, אחרת), קרי, העונש המזערי עומד על 45 חודשי מאסר, אשר יכול שיהיו בחלקם על תנאי.

50. בנסיבות העניין ותוך בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנהוגה, ובזיקה לעונש המזערי הנדרש, סבורה אני, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 4.5 ל-8 שנות מאסר.

העונש הראוי לנאשם:

51. קביעת עונשו של נאשם תיעשה בתוך המתחם, אלא אם כן ישנן נסיבות המצדיקות סטייה ממנו. במקרה דנן, לא הובאו כל נימוקים לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרה או לקולה. בהקשר זה יצוין, כי אין בעניינו של הנאשם הליך טיפולי, אשר יצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם. לאור האמור עמדתי היא כי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שפורט לעיל.

52. העונש הראוי לנאשם נקבע על פי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. בהקשר זה, על בית המשפט לבחון בין היתר, את נתוניו האישיים של הנאשם, מידת הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם, עברו הפלילי וכיוצ"ב.

53. לכף הזכות ניתן לציין את גילו המבוגר של הנאשם, יליד 1962, אשר אין בעברו כל הרשעה פלילית ודומה כי עסקינן באדם, אשר לבד מהתנהגותו השפלה כלפי הקטינה, חי חיי משפחה ועבודה רגילים ונורמטיביים.

54. עוד יש לציין לזכות הנאשם כי הוא הודה בביצוע העבירות בשלב מוקדם מאד של ההליך, ואף בשלב החקירה, חסך מזמנו של בית המשפט וכן חסך את העדתם של העדים, לרבות עדויות של בני המשפחה. מהודאתו של נאשם נודעת, על דרך הכלל, גם קבלת הדין, ובחובה היא טומנת קבלת אחריות למעשים והבעת חרטה עליהם. במקרה שלפנינו באו דברי

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

- 1 החרטה וקבלת האחריות גם מפי הנאשם לפנינו. הנאשם הביע צער על מעשיו וביקש את
2 סליחתם של בני המשפחה בהם פגע.
3
- 4 55. עוד יצוין כי הנאשם נתון במעצר מאחורי סורג ובריח מחודש דצמבר 2020, על הקשיים
5 הקמים מכך. בהקשר זה נתתי דעתי גם לטענות ב"כ הנאשם באשר למצוקת הנאשם על
6 רקע מעצרו ולדברי הנאשם עצמו לגבי הסבל שהוא חווה בעת מעצרו.
7
- 8 56. עם זאת כפי שכבר צוין, בעת גזירת העונש בגין עבירות מין שבוצעו בקטינים על-ידי בן
9 משפחתם, יש לבכר את שיקולי הגמול וההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של העבריין,
10 ולבטא באמצעות גזר הדין את סלידת החברה ממעשים מזעזעים אלו (ראו ע"פ 4629/19
11 פלוני נ' מדינת ישראל (19.11.2020)).
12
- 13 57. הנאשם לא עבר הליך טיפולי כלשהו, בין היתר בשל כך שהיה עצור במהלך ניהול ההליך, אך
14 הוא הביע רצון להיות משולב בהליך כזה שיפחית את הסכנה כי יפגע שוב באחרים.
15
- 16 58. לאור המפורט לעיל, סבורה אני כי נכון יהא לקבוע את מיקום עונשו של הנאשם ברף
17 הבינוני – נמוך של מתחם העונש ההולם. עוד ראוי להשית על הנאשם מאסרים מותניים
18 אשר יהיו כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד וכן תשלום פיצוי
19 לקטינה, אשר בשיעורו ישוקללו מהות המעשים, תוצאותיהם, השלכותיהם העתידיות על
20 הקטינה והנזקים שנגרמו בעטיים.
21
- 22 בהתחשב בסכום הפיצויים שבו יחויב הנאשם לטובת הקטינה והעובדה כי הוא עומד בפני
23 ריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח לתקופה לא קצרה, על כל המשתמע מכך, מצאתי לנכון כי
24 ראוי יהיה להימנע מחיובו בתשלום קנס.
25
- 26 59. סיכומם של דברים, אציע לחבריי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:
27
28 א. חמש וחצי שנות מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו – 7.12.2020.
29
30 ב. 18 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה
31 זו כל עבירת מין מסוג פשע.
32

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

ג. 8 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת מין מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 40,000 ₪.
סכום הפיצויים ישולם ב – 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1/11/21 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד השיעורים יעמיד את מלוא הפיצוי לפירעון מיידי.

א. הלמן

אסתר הלמן, שופטת, סגנית נשיא

השופטת יפעת שטרית

מסכימה.

יפעת שטרית

יפעת שטרית, שופטת

השופט סאאב דבור

מסכים.

סאאב דבור

סאאב דבור, שופט

הוחלט אפוא, פה אחד לגזור על הנאשם את העונשים כמפורט בגזר דינה של ס. הנשיא, כב' השופטת א. הלמן.

בזיקה לבקשת הנאשם, ייבחנו הגורמים הטיפוליים בשב"ס את בקשתו להשתלב בהליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר, והכל על פי שיקול דעתם המקצועי.

בית המשפט המחוזי בנצרת

12 ספטמבר 2021

תפ"ח 54502-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

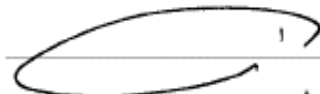
1
2 אנו מתירים פרסום גזר הדין ללא כל פרט שעלול להביא לזיהוי המתלוננת, נפגעת העבירה, לרבות
3 שמו של הנאשם.

4
5 הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

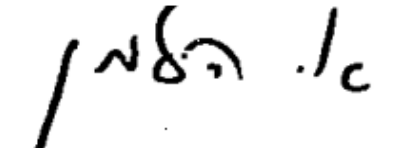
6
7 ניתן והודע היום ו' תשרי תשפ"ב, 12/09/2021 במעמד הנוכחים.

8

סאאב דבור, שופט

יפעת שיטריט, שופטת

אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא

9
10 הוקלד על ידי ליאור ממון
11